ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ν. Χ. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ
Γραφεῖα: Ὁδὸς Φιλελλήνων 8
Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πάπαρ 5
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διευθύνσεως 30-269, συντάξεως, λογιστ. 30-268, τυπογραφείου 25-861.

Ο ΤΥΠΟΣ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
17
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1940
ΕΤΟΣ 6ον. ΑΡΙΘ. 2143. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. ΔΥΟ
— Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται —

ΤΑ ΚΡΕΑΤΑ

Θὰ ἀφηγηθῶμεν ἐν συντόμῳ τὴν ἱστορίαν μιᾶς προδοσίας. Εἶνε ἡ ἀτιμοτέρα ποὺ διεπράχθη ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὑφίσταται ὁ κόσμος.

Ἀλλὰ διατί ἐστράφητε ἀμέσως ἐκεῖ ἀπέναντι;... Εἶπε κανεὶς ὅτι πρόκειται περὶ τῆς Ἰταλίας;

Πράγματι ὅμως, ἅμα ἀκουσθῇ ἕνα «νιάου» ἀπὸ τὰ κεραμίδια, καταλαβαίνουν ὅλοι ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε κανεὶς ἄλλος ἐκεῖ ἐπάνω, παρὰ μόνον ἡ γάτα.

Ἡ Ἰταλία λοιπὸν ἀπὸ τὰ 1882 ἦτο σύμμαχος μὲ τὴν Αὐστροουγγαρίαν καὶ τὴν Γερμανίαν.

Ἡ πρώτη συνθήκη συμμαχίας ὑπεγράφη εἰς τὴν Βιέννην τὴν 20ὴν Μαρτίου 1882.

Ἡ συμμαχία ἦτο ἀμυντική. Ἐὰν κανεὶς ἐκ τῶν συμμάχων ὑφίστατο ἐπίθεσιν, οἱ ἄλλοι ὑπεχρεοῦντο νὰ τὸν βοηθήσουν. Ἐὰν ὅμως οἱοσδήποτε σύμμαχος ἀνελάμβανεν ἐπιθετικόν τινα πόλεμον, οἱ δύο ἄλλοι σύμμαχοι ὑπεχρεοῦντο νὰ τηρήσουν οὐδετερότητα.

Ἡ διάρκεια τῆς συμμαχίας ὡρίζετο πενταετής. Ἀλλὰ ὅταν ἐπλησίαζε νὰ λήξῃ ἡ πενταετία, ἡ Ἰταλία, ἡ ὁποία χάρις εἰς τὴν συνθήκην αὐτὴν εἶχε καταλάβει θέσιν μεγάλης δυνάμεως, ἐζήτησε νὰ πληρωθῇ διὰ νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀνανέωσιν.

Καὶ ἐπληρώθη: Ἡ Αὐστροουγγαρία, ἦτο ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένος λύκος, ὁ ὁποῖος ὁσάκις παρίστατο περίστασις, ἐδικαιοῦτο νὰ φάγῃ τὰ πρόβατα τῆς Βαλκανικῆς καὶ τῆς τουρκικῆς «Ἀνατολῆς». Διὰ νὰ ὑπογράψῃ λοιπὸν ἡ Ἰταλία τὴν ἀνανέωσιν τῆς συμμαχίας, ἡ Αὐστροουγγαρία τὴν ἔβαλε μεριδιοῦχον εἰς τὰ ξένα πρόβατα. Συνεφώνησε μαζί της ὅτι ἀμφότεραι ἐδικαιοῦντο νὰ φάγουν ἐκ τῶν προβάτων αὐτῶν. Ἐὰν ὅμως οἱαδήποτε ἐκ τῶν δύο ἤθελε ποτὲ νὰ φάγῃ, νὰ καταλάβῃ δηλαδὴ οἱονδήποτε τμῆμα τῆς Βαλκανικῆς ἢ τῶν τουρκικῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἢ τῶν μικρασιατικῶν ἀκτῶν, ἔπρεπε προηγουμένως νὰ ἔχῃ καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἄλλης.

— Ἐπείνασα. Θέλω νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν στάνην τῆς Βαλκανικῆς καὶ νὰ φάγω.

— Δὲν ἔχω ἀντίρρησιν. Πρόσεχε μόνον τὰ μανδρόσκυλα, καὶ νὰ μὴ στομαχιάσῃς.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ Ἰταλία ἀπέσπασεν ἄλλοθεν μίαν ὑπόσχεσιν: Ἐὰν ἡ Γαλλία ἀπεπειρᾶτο νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐν Ἀφρικῇ κυριαρχίαν της, ἡ Ἰταλία, ἡ ὁποία ὠρέγετο ἔκτοτε νὰ φάγῃ Ἀφρικήν, ἐδικαιοῦτο νὰ κηρύξῃ πόλεμον ἐναντίον τῆς Γαλλίας, ἡ δὲ Γερμανία ὑπεχρεοῦτο νὰ συμπολεμήσῃ μὲ τὴν σύμμαχόν της Ἰταλίαν.

Κατὰ πρωτοβουλίαν καὶ ἀπαίτησιν τῆς Ἰταλίας, ἡ συμμαχία, ἀπὸ ἀμυντικῆς, ἐγίνετο καὶ ἐπιθετική —ἀφοῦ ὑπεχρεοῦτο ἡ Γερμανία νὰ συμπολεμήσῃ μετὰ τῆς Ἰταλίας ἐὰν αὐτὴ ἐκήρυττε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἀνασυνετάχθη ἐξ ὁλοκλήρου ἡ παλαιὰ συνθήκη. Καὶ τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 188[illegible] ὑπεγράφη διὰ μίαν ἀκόμη πενταετίαν.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ Ἰταλία εἶχε πληρωθῇ μὲ σπουδαῖα πλεονεκτήματα διὰ νὰ ὑπογράψῃ.

Ἡ συμμαχία ἐξηκολούθησεν ἔκτοτε νὰ ἀνανεοῦται. Ἐν τούτοις ἡ Ἰταλία ἐθεωρεῖτο πάντοτε ὕποπτος σύμμαχος.

Εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ βιβλία, ὅσα περιέχουν τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν τῶν ἐτῶν αὐτῶν, εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅλου τοῦ κόσμου, εἰς τὰ ἀπόρρητα ἔγγραφα ποὺ ἐδημοσιεύθησαν βραδύτερον, διατυποῦται ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἀπὸ πάντα τρίτον ζωηροτάτη ἀμφιβολία διὰ τὴν πίστιν τῆς Ἰταλίας.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς πολιτικῆς δράσεως τοῦ κράτους αὐτοῦ μέχρι τῆς σήμερον τὰ γεγονότα ἀποδεικνύουν ὅτι οἱ κυβερνῶντες ἐν Ρώμῃ διεπραγματεύοντο, ἐδέχοντο, ὑπέγραφαν, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀποκομίσουν τὰ κέρδη τῆς συναλλαγῆς των, νὰ μὴ τηρήσουν δὲ τὰς ὑποχρεώσεις των ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ὑποβληθοῦν πρὸς τοῦτο εἰς θυσίας. Ἀλλὰ ἦσαν ἀποφασισμένοι καὶ νὰ τὰς παραβοῦν ἐὰν ἐπρόκειτο πρὸς τοῦτο νὰ τοὺς πληρώσῃ περισσότερον κανεὶς ἄλλος, ἢ ἐὰν ὑπῆρχε τρόπος νὰ ἁρπάσουν κάτι.

Συχνὰ οἱ ἄνθρωποι τῆς Ρώμης προχώρουν ἀκόμη περισσότερον: Ἂν τοὺς ἤρχετο ἡ ὄρεξις νὰ σᾶς κλέψουν αὔριον διὰ νὰ ἁρπάσουν τὴν χώραν σας, σᾶς ἐπεσκέπτοντο τὴν προτεραίαν καὶ σᾶς παρεῖχαν — λόγῳ τιμῆς — τὴν δήλωσιν ὅτι θὰ σεβασθοῦν ἐσαεὶ τὴν ὕπαρξίν σας. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προσεφέροντο νὰ ὑπογράψουν μαζί σας καὶ σύμφωνον φιλίας. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς παρεῖχαν τὴν ὑπογραφήν των καὶ τὸν λόγον των εἰδικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ νὰ σᾶς ἀποκοιμίσουν καὶ νὰ σᾶς δώσουν καθ' ὕπνους τὴν μαχαιριάν.

Δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον πολλοὶ δολοφόνοι φθάνοντες μέχρις αὐτοῦ. Ἐν τούτοις ἡ ἐπίσημος Ἰταλία, καὶ δὴ ἡ φασιστική, τὸ ἔκαμνε κατὰ σύστημα. Ἡμεῖς ἔχομεν ἐν προκειμένῳ εὐγλωττότατον παράδειγμα τὸ ἰδικόν μας. Διότι ἡμεῖς καὶ σύμφωνον φιλίας εἴχομεν, καὶ ῥητὰς ἐπισήμους δηλώσεις, καὶ τὸν λόγον τιμῆς τοῦ Μουσσολίνι. Μὴ γελᾶτε!..

Ἀλλὰ ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν εἰδικὴν προδοσίαν, περὶ ἧς πρόκειται:

Τῷ 1910 ἡ Ἰταλία ἐξεδήλωσε παράδοξον πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς συμμαχίας της μὲ τὸ Βερολῖνον καὶ τὴν Βιέννην. Ἡ τότε ἰσχύουσα συνθήκη ἔληγεν εἰς τὰς 8 Ἰουλίου τοῦ 1914. Ἀλλὰ ἡ Ἰταλία ἔσπευδε:

— Φίλοι εἴμεθα, ἡνωμένοι εἰς πῦρ καὶ εἰς θάνατον. Διατί λοιπὸν νὰ μὴ παρατείνωμεν ἀπὸ τώρα καὶ διὰ μακρὸν χρόνον τὴν συμμαχίαν μας;

Ὄντως ἡ συμμαχία παρετάθη μέχρι τοῦ 1920. Ἡ συμμαχικὴ ὅμως προθυμία τῆς Ἰταλίας εἶχε λόγον: Τῷ 1911 ἡ Ἰταλία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας διὰ νὰ τῆς ἁρπάσῃ τὴν Λιβύην — παρεμπιπτόντως δὲ καὶ τὰ Δωδεκάνησα. Ἤθελε λοιπὸν νὰ εἶνε ζωντανὴ καὶ θερμὴ ἡ ζέσις τῶν συμμάχων της, διὰ κάθε ἐνδεχόμενον..

Ἐξ ἄλλου ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ ἦτο γέρων. Ὁ θάνατός του ἐθεωρεῖτο προσεχής. Ὁ διάδοχός του Φραγκίσκος Φερδινάνδος, ὁ ὁποῖος ἐδολοφονήθη μετέπειτα εἰς τὸ Σεράγεβον, ἤξευρε πολὺ καλὰ τοὺς Ἰταλοὺς συμμάχους του, καὶ διέκειτο ἀντιπαθέστατα πρὸς αὐτούς. Ἐνδιεφέρετο λοιπὸν ἡ Ἰταλία νὰ πάρῃ ἀπὸ τὰ ἑτοιμοθάνατα χέρια τοῦ γηραιοῦ μονάρχου μίαν ὑπογραφήν, διὰ τῆς ὁποίας «νὰ δέσῃ» ἐπ' ἀρκετὰ ἔτη τὴν Αὐστροουγγαρίαν.

Εἶνε ἡ ἰδία περίπτωσις τῶν νεαρῶν γυναικῶν, τὰ ὁποῖα «ἐξελόγιασαν» ἕνα γέροντα καὶ τὸν ὑπανδρεύθησαν ἀπὸ συμφέρον. Τοῦ φέρνουν λοιπὸν τὴν διαθήκην εἰς τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην διὰ νὰ ὑπογράψῃ.

Ἐπισπευδούσης τῆς Ἰταλίας, ἡ συμμαχία ἀνενεώθη τότε, δεκαοκτὼ ὅλους μῆνας πρὶν ἢ ἡ προϋφισταμένη συνθήκη ἐκπνεύσῃ. Καὶ ἀνενεώθη, ὡς εἴπαμεν, μέχρι τοῦ 1920.

Ἀλλὰ τῷ 1914 ἐξερράγη ὁ πόλεμος. Ἡ ἀρχὴ ἔγινεν ἀπὸ τὴν Αὐστροουγγαρίαν. Ἡ σύμμαχός της Γερμανία εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον ἀμέσως.

Ἡ Ἰταλία;...

Μὲ πέντε λέξεις: Ἡ Ἰταλία ἐπέδειξε στάσιν ἐπαίσχυντον: Ἐπολέμησεν ἐναντίον τῶν συμμάχων της παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἐχθρῶν των!

Τέτοιο φαινόμενον δὲν εἶχε παρουσιασθῇ ἕως τότε εἰς τὸν κόσμον. Ἔκτοτε παρουσιάσθησαν καὶ ἄλλα. Ἀλλὰ εἶχε δοθῇ πλέον τὸ κακὸν παράδειγμα.

Εἰς τὴν προδοσίαν καὶ τὸ μαχαίρωμα τῶν συμμάχων, ἡ Ἰταλία ἐδημιούργησε σχολήν. Σκουόλα ἰταλιάνα.

Μόλις ἤρχισεν ὁ πόλεμος, τὸ ἰταλικὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον, συνελθόν, ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ Ἰταλία, τηρήσῃ «ἐπιφυλακτικὴν» στάσιν!..

Ἐπιφυλακτικήν, διότι ἤθελε νὰ πληρωθῇ διὰ νὰ πολεμήσῃ!

Οἱ σύμμαχοι τῆς Ἰταλίας ἤξευραν μὲ ποῖον εἶχαν νὰ κάμουν. Ἀμέσως λοιπὸν ἔσπευσεν ἡ Αὐστροουγγαρία καὶ εἶπεν εἰς τὴν Ρώμην ὅτι θὰ τῆς δώσῃ «ἀντάλλαγμα» εἰς τὴν Ἀδριατικήν—θὰ τὴν πληρώσῃ δηλαδή—διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀνειλημμένην ὑποχρέωσίν της καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον.

Ἡ Ἰταλία ἤρχισε συζητήσεις μὲ τὴν Αὐστρίαν:

— Τί ἀκριβῶς θὰ μοῦ δώσῃς;... Πόσον θὰ πληρωθῶ;

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως εἶχε στείλει ἀνθρώπους εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον:

— Εἶμαι πρόθυμη νὰ προδώσω τοὺς συμμάχους μου. Πόσα μοῦ δίδετε λοιπὸν διὰ νὰ μείνω οὐδετέρα, καὶ πόσα διὰ νὰ τοὺς κτυπήσω ἀπὸ τὰ πλευρά;

Εὑρῆκεν ὅρους περισσότερον συμφέροντας, καὶ—τί εἶπεν: Ὅτι διαλύει τὴν συμμαχίαν ἐπειδὴ ἡ Αὐστροουγγαρία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας. Ἔτσι;!.. Φαίνεται ὅτι ἐπόνεσεν ἡ ψυχή της τὴν μικρὰν Σερβίαν. Ἀλλὰ δὲν βαρύεσθε... Οὔτε διὰ τὸ θεαθῆναι δὲν εἶπε τέτοια πράγματα. Εἶχε τὸν νοῦν της εἰς τὸ ψητὸ καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπ' αὐτοῦ.

Ἡ Αὐστροουγγαρία—εἶπε μὲ μίαν σχετικὴν διακοίνωσιν—κηρύττουσα τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας, παρέβλεψε τὴν ὑποχρέωσιν ἣν εἶχεν ὅπως συνεννοεῖται μὲ τὴν Ἰταλίαν, προκειμένου νὰ πάρῃ κανένα κομμάτι Βαλκανικῆς. Οὕτω λοιπὸν «ἐδημιούργει κατάστασιν ἐξ ἧς μόνη αὐτὴ θὰ ἐπωφελεῖτο, ἐπὶ βλάβῃ σοβαρωτάτων συμφερόντων τῆς συμμάχου της!» 3 Μαΐου 1915. Εἶνε ἡ χρονολογία τοῦ μνημειώδους ἐγγράφου.

Τὴν 24ην Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους, ἓν τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνθρώπους:

«Τὴν 5ην μ.μ. συνῆλθε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ἡ συνεδρίασις διήρκεσεν ἐπὶ τρίωρον, παρέστη δὲ κατ' αὐτὴν καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου στρατηγὸς Καντόρνα. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἐναντίον τῆς Αὐστροουγγαρίας».

Ὅλοι οἱ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι ἠσθάνθησαν ἐντροπήν.

Ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου ἐναντίον τῆς Αὐστροουγγαρίας ἔγινε τὴν ἐπομένην, 25ην Μαΐου. Τὴν μεθεπομένην ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος καὶ ἐναντίον τῆς Γερμανίας.

Ἡ Ἰταλία ἐπρόδωσε τοὺς συμμάχους της. Καὶ ἐπετέθη ἐναντίον των.

Αὐτὰ ἔκαμε τότε. Τώρα ὅμως; ἐρωτᾷ μία φωνή. Μύριαι φωναὶ ἀπαντοῦν:

— Ἐὰν εἰς μίαν στιγμὴν κρίνῃ ὅτι ὁ σύμμαχός της κλονίζεται καὶ ἂν εὑρεθῇ κανεὶς νὰ τὴν πληρώσῃ, ἡ Ἰταλία — καὶ δὴ ἡ φασιστικὴ Ἰταλία — θὰ πουληθῇ πάλιν καὶ θὰ προδώσῃ τὸν σύμμαχόν της, ὅπως τότε.

Ὑποθέτομεν ὅμως ὅτι ὑπάρχει κάποια διαφορά. Φανταζόμεθα δηλαδὴ ὅτι τώρα πλέον δὲν ὑπάρχουν ἀγορασταὶ διὰ πουλημένα κρέατα.

Ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὸ μέτωπον τῆς Ἠπείρου

Ὁ ἐπικὸς ἀγὼν τῶν ἀεροπόρων μας

Πῶς πολεμοῦν τὰ καταδιωκτικὰ καὶ τὰ βομβαρδιστικά μας. — Ἡ κόλασις τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ πυρός. — Καὶ οἱ ἀεροπόροι μας μεταβάλλονται εἰς ἡμιθέους

Εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ «στούκας»

Ἀπίθανα κατορθώματα

Μέτωπον Ἠπείρου, Νοέμβριος. Ὅταν ἀργότερα, μετὰ τὴν νίκην, θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ γραφοῦν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ [illegible] ἡ ἑλληνικὴ ἀεροπορία ἐπραγματοποίησεν, τὸ ἔθνος καὶ [illegible] ὁ κόσμος ὁλόκληρος, θὰ μείνῃ κατάπληκτος. [illegible]

[illegible]

Καὶ ἦτο αὐτὸ ἓν ἀπὸ τὰ στερεὰ βάθρα ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις ἤρχισαν νὰ στηρίζουν ἀπὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τὸ μεγαλειῶδες οἰκοδόμημα τῆς νίκης.

ΜΕ ΛΥΣΣΑΝ ΚΑΙ ΟΡΜΗΝ

Μικρὰ καὶ ὀλιγάριθμος ἡ ἑλληνικὴ ἀεροπορία, ὄχι μόνον ἐπέτυχε χάρις εἰς τὴν προνοητικότητα τῶν ἀρχηγῶν της, τοῦ [illegible] ἐκείνου αἰφνιδιασμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀντεπετέθη μὲ [illegible] λύσσαν καὶ ὁρμήν, ὥστε ἀνέτρεψε τοὺς φυσικοὺς νόμους καὶ τοὺς μαθηματικοὺς κανόνας. [illegible]

[illegible]

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ)

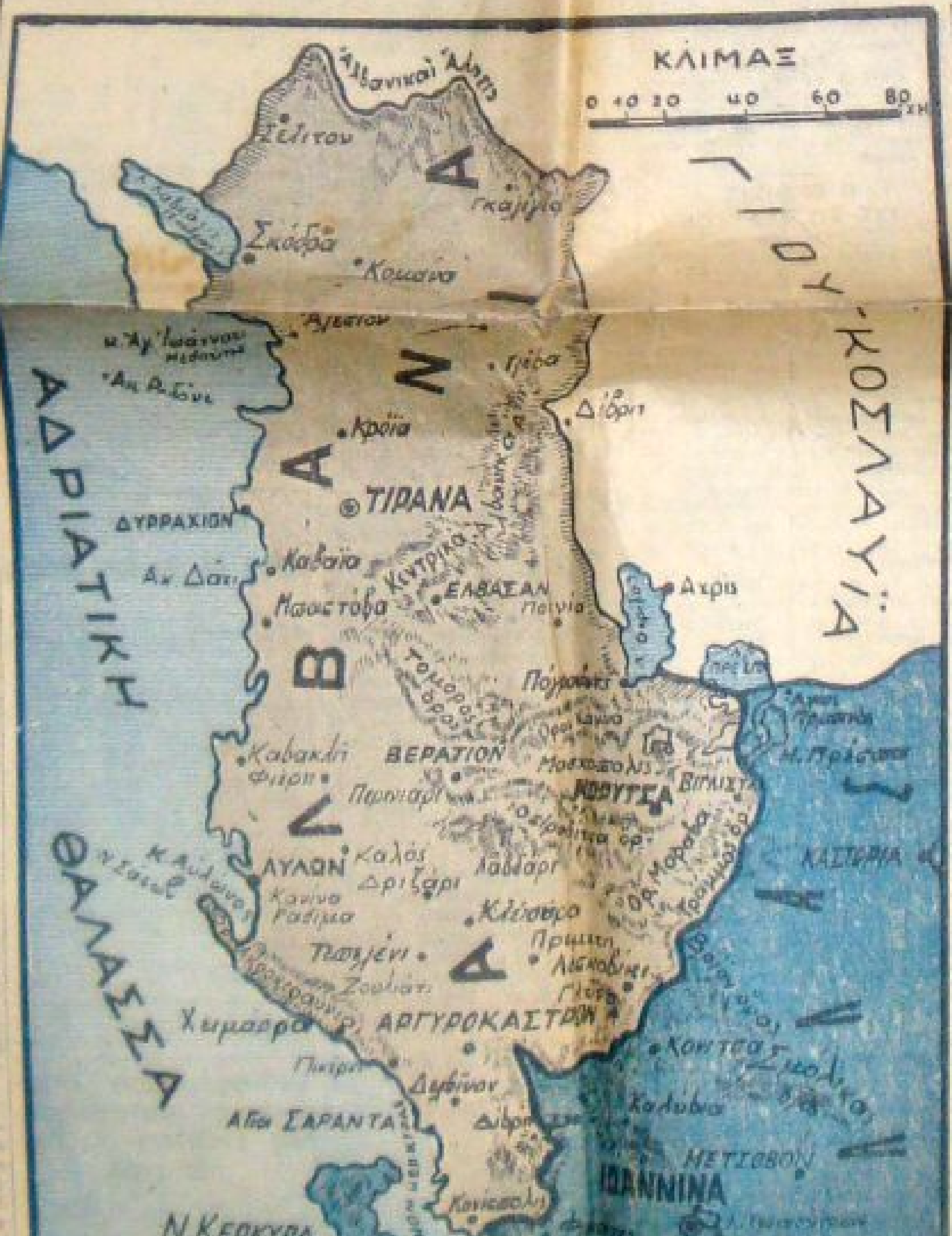

Χάρτης τῆς Ἀλβανίας, τῆς παραλίας της πρὸς τὴν Ἀδριατικὴν καὶ τῶν ἑλληνοαλβανικῶν συνόρων ὅπου μάχονται ἡρωϊκῶς καὶ μὲ ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα τὰ στρατεύματά μας

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΣΟΒΑΡΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΚΑΙ ΛΑΦΥΡΑ

Ὑπὸ τοῦ γενικοῦ στρατηγείου [illegible]:

Ἐπὶ ὅλου τοῦ μετώπου, ἰδίᾳ ἐν Ἠπείρῳ καὶ κυρίως εἰς ὀρεινὴν περιοχὴν ἀμέσως ἀνατολικῶς Κορυτσᾶς, σοβαροὶ ἀγῶνες καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν συνελήφθησαν παρ' ἡμῶν πολλοὶ αἰχμάλωτοι καὶ ἐκυριεύθησαν πολυβόλα, ὅλμοι καὶ παντοειδὲς ὑλικόν. Ὁ ἐχθρὸς ὑποχωρῶν ἐκ Κονίτσης ἐπυρπόλησε ταύτην κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἡ ἐχθρικὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδισε καὶ πάλιν πόλεις καὶ χωρία ἄνευ στρατιωτικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀλλ' οὐδὲν θῦμα ἐσημειώθη.

(Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου)

ΠΥΡΠΟΛΟΥΝ ΚΑΙ ΔΗΩΝΟΥΝ

Τὸ ὑπουργεῖον δημοσίας ἀσφαλείας ἀνακοινοῖ:

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν, 16ην τρέχοντος, ἐχθρικὸν ὑδροπλάνον ἐπολυβόλησε ἐργαζομένους χωρικοὺς καὶ βόσκοντα ποίμνια εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ χωρίου Ριγγλάδες Κερκύρας, ἄνευ οὐδενὸς θύματος ἢ ζημίας. Ἕτερον ἐχθρικὸν ἀεροπλάνον ἔρριψε βόμβας εἰς τὴν θάλασσαν πλησίον κωμοπόλεως τινὸς τῆς Ἠπείρου. Ὁ ἐχθρὸς ὑποχωρῶν πυρπολεῖ καὶ δῃοῖ πόλεις καὶ χωρία.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου δημοσίας ἀσφαλείας)

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΪΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΣ ΜΑΣ

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ προσφέρουν ὅ,τι δήποτε διὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς πολεμιστάς μας, παρακαλοῦνται νὰ τὰ παραδίδουν εἰς:

1) Κ.Υ.Α.Μ. (Ε.Ο.Ν.), Μαυρομιχάλη 3.
2) Π.Υ.Α.Μ., Σόλωνος 33.
3) Ὑποδιοικήσεις Ε.Ο.Ν. Πρωτευούσης, Σόλωνος 46, Ἀσκληπιοῦ 7, Καραγιώργη τῆς Σερβίας 4 (Ἀθῆναι), Θησέως 22, Ἰφιγενείας καὶ Ἑσπερίδων (Καλλιθέα), Προξ[illegible] 190, Λεωφόρος Σωκράτους 51 (Πειραιῶς) καὶ Πλατεῖα Κασταλίας (Ἀμαρουσίου).

Ἡ Κ.Υ.Α.Μ. καθημερινῶς ἀποστέλλει εἰς τοὺς πολεμιστὰς ὅ,τι προσφέρουν δι' αὐτοὺς οἱ Ἕλληνες πατριῶται καὶ αἱ Ἑλληνίδες.

Ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὸ μέτωπον τῆς Μακεδονίας

Οἱ στρατιῶται μας θέλουν νὰ νικήσουν

Μὲ αὐτὴν τὴν σκέψιν ὁρμοῦν εἰς τὴν μάχην οἱ πολεμισταί.— Καὶ τραυματισμένοι ἐξακολουθοῦν νὰ πολεμοῦν.— Κατορθώματα ἀφθάστου ἡρωϊσμοῦ.

Εἰς τὸν καταιγισμὸν τοῦ πυρὸς προχωροῦν

Ἡ δρᾶσις τῶν ἀεροπόρων μας

ΜΕΤΩΠΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, 14 Νοεμβρίου. — Ἐδῶ ἐπάνω εἰς τὰς πρώτας γραμμὰς ξαναζῆ τὸ 21. Οἱ ἡρωϊσμοὶ τῶν μαχομένων στρατιωτῶν μας, μόνον μὲ ἐκείνους τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως δύνανται νὰ συγκριθοῦν. Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται πολεμοῦν ἀψηφοῦντες κάθε κίνδυνον μὲ ῥιζωμένην τὴν πεποίθησιν μέσα των ὅτι ἐπιτελοῦν τὸ ὑπέρτατον πρὸς τὴν μητέρα πατρίδα καθῆκον. Οἱ Ἕλληνες μαχηταὶ μίαν μόνον σκέψιν ἔχουν: Νὰ νικήσουν! Θέλουν μίαν ὥραν ἀρχήτερα νὰ ἐκδιώξουν τὸν ἐπιδρομέα, ὁ ὁποῖος ἐφαντάσθη ὅτι εἶνε ποτὲ δυνατὸν νὰ καταλάβῃ τὴν χώραν μας. Φαντασθῆτε νὰ πατήσουν τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος μας τὰ φασιστικὰ πέλματα. Καὶ μόνον ἡ σκέψις προκαλεῖ φρίκην καὶ ἀγανάκτησιν.

Αἱ φασιστικαὶ δυνάμεις, μὲ τὰ ἄφθονα πολεμικὰ των μέσα, αἱ ὁποῖαι ἐπίστευσαν ὅτι θὰ κάμουν ἁπλῶς ἕνα περίπατον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔχουν ἀναγκασθῆ ἐκ τῶν πραγμάτων ν' ἀναγνωρίσουν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐκτιμοῦν τὴν ἐλευθερίαν των περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον. Καὶ γνωρίζουν καὶ ἔχουν τὸ σθένος καὶ τὴν δύναμιν νὰ τὴν προστατεύσουν. Τὰ πολεμικὰ των μέσα ἴσως νὰ μὴ εἶνε ἰσάριθμα τοῦ ἐχθροῦ. Ἀλλὰ ἡ ψυχή των εἶνε μεγάλη.

Ὀλίγαι μόνον ἡμέραι ἔχουν παρέλθει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ οἱ γενναῖοι φασισταὶ ἔχουν ὑποστῇ κυριολεκτικῶς πανωλεθρίαν.

Οἱ αἰχμάλωτοι τοὺς ὁποίους συλλαμβάνομεν καθημερινῶς ἀριθμοῦνται εἰς πολλὰς χιλιάδας. Καὶ τὰ παντὸς εἴδους πολεμεφόδια τὰ ὁποῖα περιέρχονται εἰς τὰς ἑλληνικὰς χεῖρας, εἶνε ἄφθονα.

*

Τὰ πολεμικὰ μέσα τῶν Ἰταλῶν, δὲν δύνανται ν' ἀντιταχθοῦν ἀποτελεσματικῶς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀνδρείαν. Ὅταν βλέπῃ κανεὶς τοὺς Ἕλληνας στρατιώτας νὰ πολεμοῦν καταλαμβάνεται ἀπὸ θαυμασμόν. Δὲν εἶνε ἁπλοῖ στρατιῶται αὐτοί, εἶνε πραγματικοὶ ἥρωες.

Οἱ ἀξιωματικοὶ πρῶτοι δίδουν τὸ παράδειγμα τῆς αὐτοθυσίας καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ. Καὶ ἐπιτίθενται ἀκάθεκτοι ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Εἰς πολλὰς μάχας συνέβη νὰ τραυματισθοῦν σοβαρῶς οἱ ἀξιωματικοί. Ἀλλὰ δὲν ἐγκαταλείπουν τὸν ἀγῶνα. Ἐπιδένουν προχείρως τὰ τραύματά των καὶ συνεχίζουν τὸ ἡρωϊκόν ἔργον των, παροτρύνοντες τοὺς στρατιώτας των:

— Ἐμπρὸς παιδιά!

Καὶ οἱ στρατιῶται; Πῶς νὰ ὑστερήσουν μπροστὰ σὲ τέτοια παραδείγματα;

Βροχὴ τὰ βλήματα γύρω των. Καὶ ὅμως δὲν κλονίζονται. Προχωροῦν μέσα εἰς τὸν καταιγισμὸν τοῦ πυρὸς καὶ γράφουν μὲ τὴν δρᾶσιν των ὡραιοτάτας σελίδας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐνδόξου πατρίδος μας.

*

Κατὰ μίαν ἐπίθεσιν ἑνὸς λόχου πεζικοῦ εἰς τὸν τομέα Κ. ἕνας στρατιώτης τραυματίζεται

(Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ)

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΜΑΣ, ΕΤΟΙΜΩΝ ΝΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΟΥΝ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΥΠΟΧΩΡΟΥΝ ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΠΡΟΣ ΑΠΟΦΥΓΗΝ ΠΛΗΡΟΥΣ ΣΥΝΤΡΙΒΗΣ

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΙ ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΞΕΝΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 17 Νοεμβρίου. [illegible] ὑπηρεσία τοῦ «Τύπου» [illegible] — Ὁ εἰς τὰ ἑλληνοαλβανικὰ [illegible] ἀπεσταλμένος τοῦ [illegible] Τύπου» τηλεγραφεῖ ὅτι αἱ συνεχεῖς ἐπιτυχίαι [illegible] ἑλληνικῶν στρατευμάτων [illegible] ἐκτάσεως καὶ [illegible], ὥστε θὰ ἀναγκάσουν [illegible] ἰταλικὸν στρατηγεῖον [illegible] νὰ ὑποχωρήσῃ [illegible] γραμμὴν τοῦ Ἐλβασάν.

Ὑποχωροῦντες οἱ Ἰταλοὶ [illegible] τὴν νέαν ταύτην γραμμὴν [illegible] ἀποβλέπουν δι' ἀμυντικῶν [illegible] νὰ ἀναχαιτίσουν τὴν περαιτέρω προέλασιν τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀποτρέψουν τὴν πλήρη διάλυσιν καὶ καταστροφὴν τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ στρατιωτικῶν των δυνάμεων.

Πραγματοποιουμένης τῆς ταχείας ὑποχωρήσεως τῶν Ἰταλῶν [illegible] ἐπὶ τῆς γραμμῆς [illegible] ἐξ ὁλοκλήρου ἡ [illegible] τῶν ἑλληνοαλβανικῶν συνόρων περιοχὴ τῆς Ἀλβανίας θὰ περιέλθῃ ὑπὸ τὸν πλήρη ἔλεγχον τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ἑλληνικὸν βαρὺ μηχανοκίνητον πυροβόλον κατευθύνεται πρὸς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρὸς ὅπως καταλάβῃ θέσιν.